

Het sacrament van boete en verzoening is een terugkeer naar God

Jezus Christus heeft mensen uit liefde van hun zonden verlost door zijn vrijwillige dood aan het kruis. Na het doopsel worden er meer zonden begaan, zodat het sacrament van de boete nodig is voor het individu om met God verzoend te worden.

22-3-2024

Het is geweldig dat de Heer het sacrament van de boete en verzoening heeft ingesteld. Jezus zegt tegen zijn leerlingen: " Voorwaar, Ik zeg u: wat gij zult binden op aarde zal ook in de hemel gebonden zijn, en wat gij zult ontbinden op aarde zal ook in de hemel ontbonden zijn" (Mt 18,18). Elke gelovige katholiek wordt geacht minstens één keer per jaar te biechten, bij voorkeur tijdens de vastentijd.

Alleen een gewijde priester mag het sacrament van boete en verzoening toedienen

In de biecht belijdt de gelovige zijn zonden aan de priester, die de biecht *in persona Christi* ontvangt en absolutie verleent. Het sacrament van boete mag alleen worden toegediend door een gewijde priester. De priester is gebonden aan het biechtgeheim, waarvoor geen uitzonderingen bestaan. De

biechteling vertelt zijn zonden aan Christus; het is een prachtige ontmoeting met Christus. Als iemand een ernstige zonde heeft begaan, moet hij zo snel mogelijk gaan biechten om opnieuw de Heilige Communie te kunnen ontvangen. Niet alle kleine zonden hoeven gebiecht te worden, maar sommige wel.

Berouw is een voorwaarde voor de geldigheid van de heilige biecht

De essentiële factor in de heilige biecht is berouw over de begane zonden. Het is daarom goed dat de biechteling dit ook uit, bijvoorbeeld door te zeggen dat hij echt spijt heeft van zijn zonden en dat de pijn die hij God heeft aangedaan hem pijn doet. De priester is ook de rechter tijdens de biecht. Hij beslist of hij de overtreder kan vrijspreken of niet. In de meeste gevallen kan hij dat. Onvolmaakt berouw is voldoende om

de biecht geldig te laten zijn, hoewel liefdevol berouw - volmaakt berouw - natuurlijk nog beter zou zijn. Het is echter niet zo gemakkelijk om dit in de praktijk te brengen, omdat we altijd een zekere mengeling van wroeging en pijn ervaren, wanneer we zondige daden begaan. Misschien zijn sommige mensen ook een beetje beschaamd of boos, dat het weer is gebeurd. In dat geval is er geen sprake van een volmaakt berouw jegens God, maar eerder van een onvolmaakt berouw. Boosheid over de eigen zonden is een teken van trots. Zonden moeten nederig beleden worden, boosheid gaat niet samen met nederigheid.

De heilige biecht is het sacrament van verzoening met God

De weg terug naar verlossing is altijd mogelijk. God schenkt altijd vergeving als de persoon daartoe bereid is. Net zoals je je met een

vriend wilt verzoenen na een ruzie, moet je je ook met God verzoenen. Daarom wordt het sacrament van boete ook wel het "sacrament van verzoening" genoemd.

Wat komt er kijken bij een biecht

De verschillende stappen van het boetesacrament zijn van de kant van de biechteling: Berouw, belijdenis van zonden en genoegdoening door middel van een boetewerk. Nadat de biechtvader zijn zonden aan de priester heeft opgebiecht en berouw heeft getoond, spreekt de priester hem vrij van zijn zonden: "Ik ontsla je van je zonden in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest." De biechteling antwoordt met: "Amen". Na het verlaten van de biechtstoel maakt hij "genoegdoening" met de opgelegde penitentie (meestal een gebed!). Het is inderdaad zo dat de biechteling zich na de biecht echt bevrijd voelt

en de kracht heeft om zijn geestelijk leven opnieuw te beginnen.

Berouw en vergeving vinden plaats in de Eucharistieviering

De algemene schuldbelijdenis aan het begin van de Mis neemt de sociale kant van de zonde serieus in de woorden "Ik belijd ... - en voor u allen, - dat ik gezondigd heb - in woord en gedachte, - in doen en laten". Iedereen wendt zich tot elkaar en vraagt hen voorbede te doen bij God: "Daarom smee ik ... - en u, broeders en zusters, - voor mij te bidden tot de Heer, onze God." Het horen van het woord van God heeft ook de kracht om zonden vrij te spreken. Na het evangelie spreekt de priester zachtjes: "Mogen door de woorden van het Evangelie onze zonden worden uitgewist". Opdat we niet zonder berouw deelnemen aan het Avondmaal, vraagt het "Onze Vader" nogmaals om vergeving en

drukt het onze bereidheid uit om te vergeven: "Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren." Deze woorden worden vaak benadrukt door een zichtbaar teken van genegenheid en verzoening, de vredesgroet. En dan bevestigen we ons vertrouwen in de vergevende goedheid van de Heer met de kreet: "Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld" en met het gebed "Heer, ik ben niet waardig, dat Gij tot mij komt, maar spréék en ik zal gezond worden". Ernstige zonden kunnen echter niet worden vergeven in de Eucharistieviering; daarvoor is een persoonlijke biecht nodig.

De situatie van de heilige biecht vandaag: het is niet langer vanzelfsprekend

Vroeger was het voor veel mensen vanzelfsprekend om regelmatig te biechten en het sacrament van boete

en verzoening te ontvangen.
Vandaag de dag is dit sacrament echter vreemd geworden voor velen, vooral voor jongeren. Het is immers niet zo gemakkelijk om je zonden aan iemand anders op te biechten. Aan de andere kant maakt zonde je eenzaam. Biechten maakt het makkelijker en scheidt gemeenschap. Misschien kan het volgende beeld ons helpen om een nieuwe benadering van verzoening met God te krijgen: In mijn diepste binnenste is er een ruimte die aan God toebehoort. Als ik zondig, als ik schuldig word, wordt deze ruimte van God kleiner. Als ik zo blijf leven, wordt deze ruimte kleiner en kleiner totdat ik na een bepaalde tijd Gods aanwezigheid helemaal niet meer voel. Dan kan God me niet langer leiden en me de juiste richting wijzen in mijn beslissingen. Ik geef Hem geen ruimte meer.

De verloren zoon uit het Evangelie is een rolmodel

Door over mezelf na te denken kan ik mijn gedachten en daden onderzoeken met het oog op de plaats die God in mijn diepste wezen inneemt. Net als de "verloren zoon" in het Evangelie van Lucas kan ik besluiten om te veranderen. Ik kan naar huis terugkeren. De boeteperiode vóór Pasen - de vastentijd - is hiervoor een bijzonder geschikte tijd. Weer gereinigd het Pasen vieren is een groot goed.

Door Prof. Dr. Stephan Patt, Keulen

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/het-sacrament-van-boete-en-verzoening-is-een-terugkeer-naar-god/>
(31-3-2026)